

ІНВЕСТИЦІЙНА СКЛАДОВА РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Ільяшенко О.М., гр. МЕ-10

Науковий керівник – ст. викл. **Л.М. Зарецька**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Збільшення обсягів інвестиції є передумовою відновлення економічного зростання. Розвиток інвестиційного потенціалу країни та її регіонів, зниження інвестиційних ризиків створюють сприятливі умови для підвищення конкурентоспроможності економіки України.

Україна пропонує можливості для інвестування в наступних стратегічних секторах: машинобудування, сільське господарство, харчова промисловість, літакобудування, туризм та розвиток готельної інфраструктури.

За останні роки спостерігається доволі значне збільшення інвестицій у розвиток регіонів України. Така інвестиційна привабливість забезпечує та гарантує додаткові надходження до бюджету держави та покращення соціального становища в країні.

Розподіл інвестицій по регіонах залежить від багатьох факторів. Інвестиційну привабливості регіонів можна оцінювати по п'яти групах факторів: економічний розвиток; ринкова інфраструктура; фінансова інфраструктура; людський капітал; взаємодія підприємництва і влади. Останній фактор свідчить про бажання регіональної влади співробітничати з інвесторами. Найбільш привабливими регіонами для інвестицій є м. Київ, Дніпропетровська, Харківська, Одеська, Запорізька, Львівська та Донецька області. 8 млрд дол. США іноземних інвестицій припадає на Дніпропетровськ станом на жовтень 2011 рік, у тому числі за два останні роки – 1,1 млрд доларів – перший показник серед областей України.

Передумовою для ведення успішної інвестиційної діяльності є взаємна довіра між бізнесом, інвестором і владою. Стимує інвестиційну активність невизначеність законодавства, відсутність ефективних засобів захисту інвесторів в суді та позасудових інстанціях.

Отже, активізація інвестиційної діяльності в регіонах покликана забезпечити розвиток відтворювального процесу на загальнонаціональному та регіональному рівнях. Вирішення даного завдання залежить від продуманої та ефективної регіональної та інвестиційної політики.

АНАЛІЗ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Клімюк Г.В., гр. Фн дср 09-1

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **О.В. Носова**
Харківський національний університет внутрішніх справ

На сучасному етапі формування ринкових відносин в Україні особливого значення набуває питання розвитку нових форм господарювання. Світовий досвід свідчить про те, що одне з провідних місць у господарських системах розвинутих країн належить малим підприємствам. Саме мале підприємство дає змогу в найкоротший термін здійснити структурну перебудову економіки, сприяє насиченню ринка товарами та послугами і формуванню середнього класу. Малий бізнес включає у себе індивідуальну трудову діяльність громадян, що мають статус юридичної особи, або не мають його. Це поняття ширше, ніж поняття «малі підприємства». До них відносять: індивідуальні, приватні, сімейні підприємства, фермерські господарства, які можуть функціонувати на правах малого підприємства і можуть зберегти свій початковий статус. Сюди ж входять і власне малі підприємства, незалежно від форм власності, якщо кількість зайнятих на них не перевищує: у роздрібній торгівлі – 12 чол.; в галузях невиробничої сфери – 25; в науці та науковому обслуговуванні – 100; в промисловості та будівництві – 200; в інших галузях виробничої сфери – 50 чол. В Україні розвиток мережі підприємств малого бізнесу необхідний як для створення в економіці нормальних конкурентно-ринкових відносин, так і з метою активізації структурної перебудови, насамперед на користь розвитку виробництва товарів народного споживання, торгівлі, громадського харчування, сфери послуг, де переваги малих підприємств виявляються особливо рельєфно. Не менш важлива роль підприємств такого типу і при безробітті для створення нових робочих місць, а також з погляду можливостей насичення споживчого ринку. Використання переваг підприємств малого бізнесу може дати досить позитивний ефект безпосередньо вже в умовах нинішнього етапу економічної реформи. Малі підприємства рухливіші, гнучкіші, вони швидко реагують на зміни, що відбуваються на ринку. Саме невеликі підприємства виявляються найбільш мобільними до впровадження прогресивних методів господарювання. Вони можуть швидко і без негативних наслідків змінити свої виробничі програми, освоїти виробництво високорентабельних товарів, що користуються попитом, відмовитися від випуску нерентабельної продукції.